

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Jaddus, Pontifex Judæorum & Dux. Filius Jonathan, Esdræ 2. C. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Non diu post Lacedæmones ipsi, qui hoc tempore rebus Atheniensium planè afflictis per Græciam dominabantur, Artaxerxem adoriuntur. causa belli fuerunt Græcæ in Asia minore civitates; at ob intestina Græciæ bella revocati pacem facere coacti sunt eâ lege, ut illæ urbes Regi subditæ manerent. Artaxerxes post aliquot annos in Ægyptios rebelles movens prius Græcos ad pacem inter se ineundam hortatur; quod deinceps quoque, sed frustra, fecit, illis non tam pro patria quàm gloria certantibus; donec tandem à Thebanis victi sunt Lacedæmones ad Leuctra Epaminondæ præclarissimi Ducis virtute; quâ victoriâ concidit etiam Sparranorum gloria, accisâque est ingens potentia. Post quadraginta Regni annos moritur Artaxerxes secundus, Princeps Pacis insigniter amans, quam & in Regno suo & in Græcia magno studio maximisque sumptibus stabilendam curavit; bel-
lis tamen implicitus penè perpetuis in fratrem, Græcos, Ægyptios, Satrapas rebellantes.

Jaddus, Pontifex Judæorum & Dux.

Filius Jonathan, Esdræ 2. c. 12.

Artaxerxes
III
Ab An. 3634.

Plurimos Judæos ex Ægypto in Hircaniam transfert.

PATris thronum conscendit Artaxerxes tertius, à quo rursus primo statim Regni tempore Ægyptus defecit, quod cum impune fecisset, alii quoque in Asia populi Satrapæque jugum excussere; cumque Rex omnia per Præfectos ageret, horum vel perfidia vel imperitia non exiguas præterea clades accepit. Igitur ipsemet denique contra defectores arma sumere decrevit, ac primò Phœnices perdomuit; Sidoniorum Regem interfecit simulque Sidonios miserandâ ftrage extinxit. Redacta deinde iterum in potestatem Cypro cum magnis tum suis tum Græcorum, maxime Thebanorum amicorum copiis Ægyptum petit, quâ potitus ingentem Judæorum multitudinem ex Ægypto in Hircaniam transtulit & ad mare Caspium habitare præcipit; quos, ut scribit Orosius *l. 3. c. 7.* ibi in hodiernum diem amplissimis generis sui incrementis consistere atque exinde quandoque erupturos opinio est. Artaxerxes verò gloriâ clarus spoliisque onustus Babylonem reversus est.

Perfarum Imperium ruinæ

Interim Philippus Macedonum Rex Magni Alexandri Patrens multis Provinciis Regnum suum auxerat; ita ut Rex Perfarum

farum nimia jam Macedonis incrementa veritus hostibus contra ipsum auxilia mitteret; & Thebani & Athenienses Demosthene ad id valde hortante bellum in eum decernerent. At Artaxerxes veneno tollitur, ei que succedit filius Arses. Quo post tres annos etiam sublato in Regnum evehitur Armenia Satrapa Artaxerxis Patruelis, qui Darii nomen assumpsit, atque hic est Darius hoc nomine tertius, in quo Persicum Imperium interibit, Orbis Monarchia tandem ex Asia in Europam migrante.

Paulò antè quàm Darius ad Regnum perveniret, Philippus Athenienses & Thebanos ingenti prælio vicit Alexandro filio in auspiciis futuræ gloriæ cornu alterum regente. Sparsâ deinde famâ de bello à se Persis inferendo ad liberandam à tam potenti hoste patriam, indictus fuit apud Corinthum conventus publicus, in quo Græciæ totius contra Persas cum summa potestate creatus est Imperator. Verùm dum omnia apparantur ad bellum, in Cleopatraz filiaz nuptiis inter ludos & spectacula occiditur, filioque gloriam evertendi Imperii Persici relinquit; nam Imperatoria potestas antea Patri concessa celebrato rursus Corinthi Græcorum concilio in Alexandrum translata est; qui ut tanti dignitatem nominis expleret, viginti duorum annorum juvenis appetente vere per Hellespontum transmisit exercitum. Primus cum Darii Ducibus conflictus fuit in Phrygia, victi Persæ, & tota littoralis Asia partim vi partim deditioe recepta est. Interim Darius ipse cum exercitu adventat; at ipse quoque ab Alexandro in Cilicia ingenti prælio vincitur; fugitque Babylonem ad colligendas ibi belli reliquias. Alexander verò Damalcum, Sidonem aliasque urbes Asiæ in potestatem redegit. Tyrus fortiter resistens properantem septem menses remota est.

Hanc dum obsidet, Judæorum Religio gravissimum vulnus accepit. Manasses Frater Jaddi summi Pontificis uxorem duxerat Filiam Sanaballat Samaritani, quem Darius Provinciæ illius Præfectum constituerat. Jaddo & Concilio Jerosolymitano ipsum urgente, ut alienigenam dimitteret, potius ad Schisma Samaritanum defecit. Inde eò impietatis devenit, ut Templum in Samaria erigere cogitaret, cui ipse Summus Sacerdos præesset. probatò consiliò Sanaballat focer nunc ejus exequendi occasio-

proximum.

Artes.
Ab An. 3660.

Darius III.
Persarum Rex
ultimus.
Ab An. 3664.

Alexander
Magnus in
Persas movet.

Templum
Samaritanum in monte
Garizim erigitur.
Jof. l. 11. c. 5:
221.

nem

nem esse ratus defecit à Dario, assumptisque octo millibus de sua Provincia in Alexandri castra venit. ab hoc libenter acceptus petiit, liceret sibi Templum in sua Provincia excitare, eique generum suum Sacerdotem praeficere: facile annuit Rex; atque ita prope Samariam in monte Garizin inchoatum est Templum Jerosolymitani æmulum in ruinam & everisionem multorum in Israël & perpetuum inter Hebræos rixarum Seminarium.

Alexander Macedo Jerosolymam venit, & Judæos in fidem recipit.

Jos. l. 11. c. 8.

Judæi interea Dario constanter fideles auxilia, quæ Alexander postulaverat, mittere recusarunt; quos ulturus captâ Tyro in via Ægyptum versus iter flectit Jerosolymam; dum autem videt obviam sibi procedentem Jaddum cum Sacerdotibus ordinis sui solenni cultu, Religione tactus Pontificem complexus est, & ascendens in Templum immolavit DEO ex praescripto Sacerdotis, *non utique*, ut ait S. Augustinus, l. 18. de Civ. c. 45. *ad ejus cultum vera pietate conversus, sed impia vanitate cum Diis falsis colendum putans*; cumque ei ostensus esset Danielis liber, in quo Græcum quendam Persas debellaturum prædixerat, locum illum pro se interpretatus concessit, quidquid ab eo postulatum, nominatim ut patriis legibus vivere liceret; atque illi non minùs Alexandro deinceps, ac antea Regibus Persiæ fidem servarunt.

Alexander Alexandriam condit.

Jos. l. 2. c. 6.

App.

Ipse verò cum exercitu iter profectus Gazâ post duos menses expugnata in Ægyptum pervenit; quâ occupatâ ad Nili ostium urbem condidit & ex suo nomine Alexandriam vocavit, caput Ægypti futuram permultis undique incolis etiam Judæis illuc confluentibus.

Monarchia orbis ad Græcos transit.

An. 3670.

Rebus per hyemem in Ægypto compositis ad Euphratem contendit, quò transmissò per Melopotamiam versùs Babylonem tendens in itinere intelligit, Darium ad Tigrim fluvium confedissee, ibique se transitu prohibere velle. Igitur illuc movet, ac nemine prohibente rapidissimum flumen transivit. Motis inde castris per Assyriam duxit exercitum atque in campis Ninives cum Persis configit; ubi victus iterum Darius trans montes Armeniæ in Mediam fugit. Victor verò Susas profectus in throno Darii confedit. Unde dum in Persidem atque inde in Mediam movet, ac Darium prosequitur, iste à Besso Bactrianorum Dynasta proditoriè occiditur; atque ira Persarum Imperium variis Alexandri incursionibus concussum atque ad ruinam impul-

pullum denique postremâ Darii clade ac morte planè prostratum est.

Tanto Imperio necdum contentus Caucasum Taurumque montes transgressus Bactrianos deditione accepit; inde ultra Tanain movens Scythas, qui hæctenus invicti esse credebantur, devicit. Tum reliqua Sogdianorum regione perdomita Indiæ fines ingressus victo Poro Rege ad Gangein usque penetrasset, si adducere potuisset milites victoriis jam dudum fessos. Igitur reversus est Babylonem, ubi auditis totius ferè orbis terrarum Legatis febri per potûs intemperantiâ contractâ mortuus est.

Alexander moritur,

An. 3676.

Onias, Pontifex Judæorum & Dux,

Cum Alexander Successorem designare nolisset, vastissimum Regnum inter præcipuos ipsius Duces divisum est; inter quos Prolomæus Ægyptum, Seleucus Syriam, cujus pars erat Judæa, ac Babyloniam obtinuit; qui tamen nonnisi post victum casumque Antigonom, cui in illa partitione Asia obtigerat, suum stabilivit Imperium, cœpitque Rex Syriæ atque Asiæ neminem Superiorem agnoscere; unde & qui sacram Machabæorum historiam scripsit, ab hoc mundi 3688. veluti primo Imperii Græcorum anno exordium ducit, ac si Alexander hucusque regnasset.

Ab An. 3682

Imperium Alexandri inter præcipuos Duces dividitur. Prolomæus, Rex Ægypti, Seleucus, Syriæ Rex.

Confirmato Regno Seleucus urbes condidit; ac inprimis Syriæ Metropolim ac Regni Sedem ad Orontem fluvium, quam à nomine Patris sui Antiochiam appellavit; deinde Laodiceam à Matris, Apameam ab uxoris, Seleuciam à suo nomine dici voluit.

An. 3688.

Seleucus condidit in Syria novas urbes. Jos. l. 12. c. 1.

Simon, Pontifex Judæorum & Dux.

Accepere Judæi novum Pontificem Simonem Oniæ filium, cui justo cognomentum fuit propter sollicitam in DEum Religionem & pronam in suos cives clementiam. Iste reparavit substructiones, quibus Templi fundamenta fulciebantur, curavit quoque, ut aquæductus restituerentur.

Ab An. 3702.

Templi substructiones Jerosolymæ reparantur.

Seleucus verò in eas urbes, quas hæctenus ædificavit, Judæos quoque transtulit; Jus eis Civium pari cum Græcis Jure per-

In novas urbes Judæi

Sacra Veterum Temp. Histor.

Gg